KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS
(Anden Afdeling)
4. april 1990 *

I sag T-30/89

Hilti Aktiengesellschaft, Schaan (Liechtenstein), ved advokat Oliver Axster, Düsseldorf, og solicitor John Pheasant, advokatfirmaet Lovell, White & Durrant, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Loesch, 8, rue Zithe,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved Karen Banks, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af Nicholas Forwood Q. C., Bar of England and Wales, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Centre Wagner, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 88/138/EØF af 22. december 1987 om en procedure i henhold til EØF-Traktatens artikel 86 (IV/30.787 og 31.488, Eurofix-Bauco mod Hilti, EFT 1988, L 65, s. 19),

har

RETTEN (Anden Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, D. Barrington, samt dommerne A. Saggio, C. Yeraris, C. P. Briët og B. Vesterdorf,

justitssekretær: H. Jung

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

Kendelse

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 21. marts 1988, har Hilti AG i medfør af EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2, anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 22. december 1987 om en procedure i henhold til EØF-Traktatens artikel 86 (IV/30.787 og 31.488, Eurofix-Bauco mod Hilti, EFT 1988, L 65, s. 19).

2 Ved processkrifter, indgivet til Domstolens Justitskontor den 2. og 12. august 1988, har Bauco (UK) Limited og Profix Distribution Limited anmodet om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Kommissionens påstande.

3 Den 14. september 1988 fremkom sagsøgeren med sine bemærkninger hertil. Heri fremsatte sagsøgeren begæring om, at dele af sagsfremstillingen i tilknytning til stævningen samt dele af bilagene hertil af hensyn til beskyttelse af forretningshemmeligheder blev behandlet fortroligt i relation til intervenienterne. Sagsøgeren begærede endvidere, at Retten over for enhver intervenient skulle gøre opmærksom på, at tilstillede processkrifter ikke må anvendes til andre formål end med henblik på retsforhandlingerne i nærværende sag.

4 Ved kendelse af 4. december 1989 tillod Retten Bauco og Profix at intervenere i sagen. I henhold til kendelsen udsatte Retten sin afgørelse med hensyn til sagsøgerens begæring om fortrolig behandling, idet det bemærkedes, at sagsøgeren ikke havde haft lejlighed til at præcisere, hvorvidt begæringen skulle omfatte andre processkrifter end stævningen og bilagene dertil. Retten bestemte følgelig, at der indtil videre ikke skulle tilstilles intervenienterne processkrifter. Endelig udsatte Retten sin afgørelse med hensyn til sagsøgerens begæring om, at Retten over for enhver intervenient skulle gøre opmærksom på, at processkrifterne ikke må anvendes til andre formål end med henblik på retsforhandlingerne i nærværende sag.

5 Som følge af kendelsen af 4. december 1989 præciserede sagsøgeren ved skrivelse, indgået til Rettens Justitskontor den 20. december 1989, hvilke dele af processkrif-

terne, bortset fra stævningen og bilagene dertil, der begæredes behandlet fortroligt. I skrivelsen gentog sagsøgeren endvidere sit krav om, at Retten over for enhver intervenient skulle gøre opmærksom på, at processkrifter udelukkende tilstilles med henblik på retsforhandlingerne i nærværende sag.

6 Ved skrivelse af 5. februar 1990 anførte Kommissionen, at visse af de passager, der var omtalt i begæringen om fortrolig behandling, ikke umiddelbart var omfattet af de hensyn, sagsøgeren havde fremført til støtte for begæringen.

7 Retten har herefter anmodet sagsøgeren om at begrunde sin begæring nærmere med hensyn til hver enkelt oplysning, der kræves behandlet fortroligt.

8 Ved skrivelse, indgivet til Rettens Justitskontor den 28. februar 1990, har sagsøgeren efterkommet denne anmodning, idet sagsøgeren har angivet de tre hovedgrupper af dokumenter, der kræves behandlet fortroligt; der er tale om følgende:

1) dokumenter, der er omfattet af den retsbeskyttelse, der gælder for korrespondance mellem advokater og deres klienter (»legal professional privilege«);

2) interne dokumenter, som indeholder gengivelser af udtalelser fra uafhængige juridiske rådgivere, og for hvilke der følgelig må gælde den samme beskyttelse;

3) dokumenter, der indeholder forretningshemmeligheder.

For denne sidste gruppes vedkommende har sagsøgeren foretaget en yderligere opdeling mellem på den ene side forretningshemmeligheder, der vedrører virksomhedens rentabilitet, omsætning, kundekreds, handelspraksis, omkostninger, priser, markedsandele, samt på den anden side andre fortrolige kommercielle oplysninger.

9 Artikel 93, stk. 4, i Domstolens procesreglement, som finder anvendelse på retsforhandlingerne ved Retten, bestemmer, at såfremt Retten tillader intervention, tilstilles alle procesdokumenter, der er forkyndt for parterne, intervenienten. Efter anmodning fra en part kan Retten dog undlade at tilstille hemmelige eller fortrolige dokumenter.

10 I henhold til denne bestemmelse i procesreglementet skal alle processkrifter, der er forkyndt for parterne, således principielt tilstilles intervenienterne. Kun undtagelsesvis kan Retten tillade, at visse af sagens akter behandles fortroligt, jfr. artikel 93, stk. 4, andet punktum, således at de ikke skal tilstilles intervenienterne.

11 Ved vurderingen af, hvornår denne undtagelse kan finde anvendelse, må det for hvert enkelt dokument i sagens akter, som begæres behandlet fortroligt, afgøres, i hvilket omfang der rent faktisk tages rimeligt hensyn til på den ene side sagsøgerens berettigede interesse i at undgå, at der sker et væsentligt indgreb i sagsøgerens kommercielle interesser, og på den anden side intervenienternes ikke mindre berettigede interesse i at råde over de oplysninger, der er nødvendige for, at de for Retten fuldt ud kan gøre deres rettigheder gældende og fremføre deres synspunkter. I denne forbindelse må der endvidere tages hensyn til visse generelle retsprincipper og andre væsentlige principper, f. eks. hensynet til beskyttelse af fortroligheden af korrespondance mellem advokat og klient.

12 Den første af de ovenfor i punkt 8 nævnte kategorier omfatter kun et enkelt dokument. Sagsøgeren har anført, at dokumentet er fortroligt, idet det er omfattet af den retsbeskyttelse, der gælder for korrespondance mellem advokater og deres klienter. Det sagsøgende selskab har nærmere anført, at det under den administrative procedure for Kommissionen over for denne gav afkald på at påberåbe sig den nævnte beskyttelse for så vidt angik nærmere angivne dokumenter, herunder det her foreliggende, idet det ønskede at benytte dem til at forklare sammenhængen i visse andre dokumenter, der forelå for Kommissionen. Det sagsøgende selskab har tilføjet, at selv om det gav afkald på at påberåbe sig beskyttelsen over for Kommissionen, tog det udtrykkeligt forbehold med hensyn til spørgsmålet om det pågældende dokuments fortrolighed. Selskabet har fastholdt, at det ville være i strid med ufravigelige retsprincipper, hvis dokumenter, der er omfattet af den retsbeskyttelse, som tilsikres korrespondance mellem advokater og deres klienter, tilstilles intervenienter, selv om sagsøgeren over for Kommissionen gav afkald på at påberåbe sig denne beskyttelse, men ikke på, at de pågældende dokumenter i øvrigt var fortrolige.

13 I henhold til Domstolens praksis (dom af 18. maj 1982, AM & S mod Kommissionen, 155/79, Sml. s. 1575) skal Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, der er den første forordning om anvendelsen af bestemmelserne i Traktatens artikler 85 og 86 (EFT 1959-1962, s. 81), fortolkes således, at den beskytter fortroligheden af korrespondancen mellem en advokat og hans klient, såfremt der herved er tale om dels en korrespondance, der udveksles i forbindelse med og med henblik på klientens ret til kontradiktion, og dels en korrespondance, der hidrører fra en uafhængig advokat, dvs. en advokat, der ikke er knyttet til klienten gennem et ansættelsesforhold. I samme dom fastslog Domstolen, at i forbindelse med en administrativ procedure for Kommissionen må beskyttelsen ikke alene uden videre udstrækkes til enhver korrespondance, der er udvekslet efter indledningen af en administrativ procedure, som kan føre til en beslutning om at bringe Traktatens artikler 85 og 86 i anvendelse eller til en beslutning, hvorved der pålægges virksomheden en økonomisk sanktion, men også til at omfatte enhver tidligere korrespondance, der står i forbindelse med genstanden for en sådan procedure.

14 I den foreliggende sag er der tale om en skrivelse, som en uafhængig advokat tilstillede sagsøgeren efter indledningen af den administative procedure ved Kommissionen i forbindelse med og med henblik på sagsøgerens ret til kontradiktion. Skrivelsen opfylder således de kriterier, Domstolen opstillede i ovennævnte dom, og må derfor betragtes som fortrolig i henhold til procesreglementets artikel 93, stk. 4. Sagsøgerens begæring vil herefter være at tage til følge.

15 Den anden gruppe af dokumenter, som sagsøgeren har begæret behandlet fortroligt, omfatter to dokumenter, som svarskriftet indeholder uddrag af. Ifølge sagsøgeren indeholder dokumenterne en gengivelse af juridisk rådgivning, som sagsøgeren havde modtaget, og som derfor i sig selv var beskyttet som meddelelser mellem advokat og klient. Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at en sådan rådgivning i sig selv er fortrolig og ikke må meddeles intervenienterne.

16 En nærmere gennemgang af de nævnte dokumenter viser, at der reelt er tale om virksomhedsinterne skrivelser, som gengiver indholdet af udtalelser fra uafhængige og dermed eksterne juridiske rådgivere.

17 Sådanne juridiske udtalelser ville være omfattet af det princip om beskyttelse af fortrolige oplysninger, som Domstolen har opstillet, såfremt udtalelserne var afgivet pr. korrespondance af uafhængige, juridiske rådgivere.

18 Det fremgår af sagen, at de nævnte udtalelser er gengivet i interne notater, som i virksomheden er omdelt til de ansatte på ledelsesplan til nærmere overvejelse. Uanset at de nævnte udtalelser ikke er modtaget pr. korrespondance, vil det princip om beskyttelse af oplysningerne, der gælder for meddelelser mellem advokat og klient, herefter ikke kunne tilsidesættes, blot fordi indholdet af de nævnte meddelelser og de nævnte udtalelser er gengivet i virksomhedsinterne dokumenter. Henset til formålet med det beskyttelsesprincip, der gælder for meddelelser mellem advokat og klient, må det antages også at omfatte interne notater, som blot gengiver ordlyden eller indholdet af sådanne meddelelser. Sagsøgerens begæring om fortrolig behandling vil herefter være at tage til følge, for så vidt som den vedrører de nævnte dokumenter.

19 Den tredje kategori af dokumenter, sagsøgeren har henvist til, omfatter et betydeligt antal dokumenter eller uddrag af dokumenter og en række forskellige oplysninger. Sagsøgeren har i den forbindelse anført, at det normalt vil være i strid med EØF-Traktatens artikel 85, stk. 1, at meddele en konkurrent sådanne oplysninger. Da forretningshemmeligheder i henhold til artikel 20 i forordning nr. 17/62 skal behandles fortroligt under en administrativ procedure ved Kommissionen, må alle sådanne oplysninger og dokumenter ifølge sagsøgeren også behandles fortroligt i forhold til intervenienterne. Sagsøgeren har anført, at de oplysninger og dokumenter, begæringen om fortrolig behandling omfatter, er af en sådan art, at sagsøgeren har en interesse i, at de ikke meddeles tredjemænd, som er konkurrenter. Ifølge sagsøgeren vil en meddelelse til intervenienterne derfor krænke sagsøgerens interesse, selv om sagsøgeren ikke umiddelbart kan opgøre en eventuel skade til et bestemt beløb.

20 Retten har omhyggeligt gennemgået hvert enkelt af de dokumenter eller uddrag af dokumenter, der er omfattet af denne tredje kategori, som begæringen om fortrolig behandling vedrører. En lang række af de nævnte dokumenter og uddrag af dokumenter findes herefter efter deres art at falde ind under begrebet »hemmelige eller fortrolige dokumenter« i procesreglementets artikel 93, stk. 4. En tilsvarende

gennemgang er foretaget på grundlag af de kriterier, der er fremstillet i nærværende kendelses punkt 10 og 11; det kan herefter fastslås, at den nævnte bestemmelse også bør finde anvendelse for så vidt angår de fleste af de pågældende dokumenter og uddrag af dokumenter.

21 På grund af det store antal dokumenter, der er tale om, er de i punkterne 14, 18 og 20 nævnte dokumenter opregnet i bilag I til nærværende kendelse. Bilag I udgør en del af denne kendelse.

22 Ud fra de samme kriterier findes en anvendelse af procesreglementets artikel 93, stk. 4, andet punktum, imidlertid ikke begrundet for så vidt angår oplysningerne i følgende dokumenter:

(udelades)

23 Med hensyn til sagsøgerens begæring om, at Retten skal gøre intervenienterne opmærksom på, at processkrifterne kun stilles til deres rådighed med henblik på retsforhandlingerne i nærværende sag, bemærkes, at der i bestemmelserne om retsforhandlingerne for Retten ikke findes nogen regel, som ville kunne hjemle et sådant påbud. Denne begæring kan derfor ikke tages til følge.

Af disse grunde

bestemmer

RETTEN (Anden afdeling)

1) Sagsøgerens begæring om fortrolig behandling tages til følge for så vidt angår alle de oplysninger, der er angivet i bilag I til nærværende kendelse.

2) For så vidt angår følgende oplysninger:

(udelades)

tages sagsøgerens begæring om fortrolig behandling ikke til følge.

3) Justitssekretæren forkynder en ikke-fortrolig version af alle processkrifterne for intervenienterne.

4) Der fastsættes en frist, inden for hvilken intervenienterne skriftligt skal fremføre anbringender til støtte for deres påstande.

5) Sagsøgerens begæring om, at Retten skal gøre intervenienterne opmærksom på, at processkrifterne ikke må anvendes til andre formål end med henblik på retsforhandlingerne i nærværende sag, tages ikke til følge.

6) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 4. april 1990.

H. Jung
Justitssekretær

D. Barrington
Afdelingsformand

Bilag I

til kendelsen fra Retten i Første Instans i sag T-30/89

(udelades)